

ZA SAVU
POROCISA

П.бр.818/05

У ИМЕ НАРОДА

ОПШТИНСКИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ, судија Елвир Дедић, као судија појединац, у правној ствари тужиоца Берлек Фазлије из Новог Пазара, кога по пуномоћју заступа Сава Поповић, адвокат из Подгорице, против туженика Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради накнаде штете, дана 05.02.2007.године, донео је:

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА као основан тужбени захтев тужиоца Берлек Фазлије из Новог Пазара, па се ОБАВЕЗУЈЕ тужена Република Србија да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 150.000 динара, на име претрпљених физичких болова, износ од 150.000 динара, на име претрпљеног страха, те износ од 200.000 динара, на име душевних болова због повреде права личности и умањења опште животне активности, све са законском затезном каматом на досуђени износ, печев од дана пресуђења до коначне исплате, под претвном принудног извршења.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца у преосталом делу, од досуђеног, као НЕОСНОВАН.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Република Србија, да тужиоцу сразмерно накнади трошкове спора у укупном износу од 56.327,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претвном принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је лично и преко свог пуномоћника, у тужби, преначеном тужбеном захтеву и у речи на главној расправи, између осталог истакао да су му полицајци СУП-а у Новом Пазару, Пендић Љубинко и Реџеповић Мирсад, у току обављања своје службене дужности, прекорачењем надлежности и злоупотребом овлашћења нанели тешку телесну повреду, као и лаке телесне повреде, услед чега је тужилац трпео и трпи физички бол, страх и душевни бол, те да је тужена Република Србија, као правно лице, чији је орган проузроковао штету у вршењу дужности, дужна да му накнади штету по сва три основа. Пуномоћник тужиоца у поднеску и на рочишту од 27.12.2006.године, преиначио је тужбени захтев, повећањем новчаних износа по сва три основа. Суд је решењем на главној расправи, прихватио преиначење сходно чл.193.ст.2.ЗПП-а, и без пристанка туженог, сматрајући да такво преиначење, неће знатно отежати и продужити трајање парнице, а потом је у смислу ст.4 и 5. наведеног члана, записник са главне расправе, заједно са поднеском са преиначењем, доставио туженику, чији се законски заступник до закључења главне расправе није изричито изјаснио о томе.

Тужилац је трошкове тражио.

Током главне расправе, суд је извео све предложене и расположиве доказе, исте ценно сасвим у складу са чл.8.ЗПП-а, да би на тако добијеним резултатима доказног поступка, утемељио следеће чивенично ставе:

Пендић Љубинко и Реџеновић Мирсад, полицајци СУП-а Нови Пазар, обављајући послове из своје надлежности, дана 14.10.1995.године, привели су тужиоца у просторије Супа Нови Пазар, ради информативног разговора. Том приликом тукли су тужиоца, ударајући га рукама, ногама и палицом, у пределу главе, грудног коша и целог тела, наневши му тако једну тешку телесну повреду у виду прелома осмог о деветог ребра, са леве стране грудног коша, са мањим изливом између листова плућне марице лево, као и лаке телесне повреде у виду нагъечева главе, грудног коша, задњице и оба стопала, у виду многобројних огуљотина коже и крвних подлива у пределу лица, као и у виду крвних подлива у пределу обе седалне регије и у пределу оба табана. Као последице тужени је претрпео физички бол, страх и душевни бол, који су прецизно описани, у смислу врсте, интензитета и дужине трајања, у налазима одговарајућих вештака, а и животна способност и активност умањена му је за 10%.

Овакво чивенично ставе, произилази из свих изведених доказа, лекарске документације, вештачких налаза, исказа сведока Ђерлек Мејреме, као и из доказа изведених у току кривичног поступка, који је против именованих полицајаца вођен пред овим судом под бројем К.500/04, а у које је парнични суд извршио увид. Кривични поступак окончан је доношењем првостепене пресуде, од 28.09.2005.године, којом су именовани полицајци оглашени кривим. Могућност да првостепена пресуда буде испитана по жалби, а самим тим и да постане правоснажна, ускраћена је заступањем апсолутне застарелости кривичног говења. Међутом утврђујући грађанску одговорност именованих полицајаца, парнични суд није повредио одредбу чл.13.ЗПП-а, јер парнични суд, чак и код ослобађајуће пресуде може утврђивати грађанску одговорност, јер су основи кривичне и грађанске одговорности различите. У току главне расправе, на основу изведених доказа и на напред описани начин, несумњиво је утврђено да су именовани полицајци, на описани начин, нанели наведене повреде тужиоцу и тако му причинили нематеријалну штету. Тужена страна ни једним доказом није оповргла ову чивеницу.

Код оваквог става ствари, суд је применио одредбу чл.172.ст.1.300, који одређује да је правно лице одговорно за штету коју већов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

У конкретном случају јасна је одговорност Републике Србије као правног лица за штету коју је тужиоцу причинио подручни органа Министарства Унутрашњих послова, односно именовани полицајци, као службена лица тог органа.

Приликом утврђивања висине накнаде штете, суд је узео у обзир налазе вештака који су се изјаснили у погледу врсте, интензитета и трајања физичког бола, страха и душевног бола, као и нематеријалне штете, коју је претрпео тужилац, природу и

сврху накнаде нематеријалне штете, одређену чл.200.ст.2.300, као и ставове судске праксе.

Тако вештаци хирург и специјалиста за плућне болести, Др.Родољуб Марковић и Др.Хедија Алибалић, у својим налазима сагласно идентификују једну тешку и више лаких телесних повреда, напред ближе описаних, услед којих тужилац има умањену животну способност од 10%. У налазу хирурга такође се наводи, да је тужилац, као последицу повреда трпео бол јаког интензитета у трајању од три до четири сата, бол средњег интензитета у трајању од 10 дана, као и бол лаког интензитета у трајању од 20 дана, уз констатацију да ће се бол лаког интензитета, под одређеним околностима, јављати и током 5-6 наредних месеци. Исти вештак утврђује и умањену животну способност тужиоца од 10%, а која се огледа у отежаном обављању свакодневних послова у домаћинству, у избегавању бављења спората и рекреацијом као и избегавању излагања хладном времену.

Вештаци психијатар и неуропсихијатар Др.Решад Хазировић и Др.Сезатим Кајкуш, у свом заједничком налазу, идентификују као последицу примарни страх тужиоца, јаког, средњег и малог интензитета, током боравка у просторијама Супа, критичне прилике, као и секундарни страх, мотивисан последицама повређивања, предстојећим лечењем и слично, а који је тужилац трпео два месеца након престанка примарног страха. Наведени вештаци у свом налазу идентификовали су и душевне болове тужиоца, проузроковане осећајем немоћи, узнемирава, туге, бриге у вези успешности лечења, отежаним кретањем, размишљањем о крајњим последицама повреда, осећајем смањене животне активности, као и повредом слободе, части и интегритета личности.

Налазе свих вештака суд је прихватио у потпуности, обзиром да је реч о стручним лицима, са неопходним специјалистичким знањем, искуством, као и неопходном објективношћу, која је потврђена и у многим другим поступцима пред овим судом. Уосталом, тужена страна није имала примедби на налаз вештака.

Узимајући у обзир овакве налазе вештака, природу и сврху накнаде нематеријалне штете, као и претежне ставове актуелне судске праксе, суд је применом чл.200.300 досудио новчане износе, као у ставу првом изреке пресуде, сматрајући да су исти оптимални, реални, да представљају правичну сатисфакцију тужиоцу и да у наведеним износима испуњавају сврху и циљ прописивања накнаде нематеријалне штете. Сходно чл.277.ст.1.300, тужени су у истом ставу обавезани и на плаћање одговарајуће камате.

Одлучујући у ставу другом изреке пресуде, суд је, у смислу чл.330.ст.1.ЗПП, тужбени захтев у преосталом делу, од досуђеног, одбио као неоснован.

Одлука о трошковима поступка, донета је на основу чл.149,150 и 159.ЗПП, обзиром на проценат успешности тужиоца, који је суд утврдио на 54,16%, а на основу укупног тражења од девестомездесет хиљада динара (по преиначеном тужбеном захтеву), што уједно представља и вредност предмета спора и иста се односи на трошкове састава тужбе, заступање на два одложена и четири

4...

одржана рочишта, трошкове састава поднеска са преиначењем, све према важећој адвокатској тарифи, као и на трошкове вештачења, све у сразмерном износу напред одређеном.

ОПШТИНСКИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ
ДАНА 05.02.2007. године

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема исте, Окружном суду у Новом Пазару, а преко овог суда.

